

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3116/2019. (V. 17.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 52. § 32. pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság – jogi képviselője (dr. Huszár Előd ügyvéd, 1024 Budapest, Ady Endre utca 19.) útján – 2019. január 15-én az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, melyben kérte a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 52. § 32. pontja alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó szerint a támadott jogszabályi rendelkezés ellentétes az Alaptörvény M) cikk (1) és (2) bekezdéseivel, XII. cikk (1) és (2) bekezdéseivel, valamint 28. cikkével.
- [2] 2. Az indítványozó az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírósági eljárás felperese, illetve a bíróság által felülvizsgált közigazgatási hatósági (adóhatósági) eljárás ügyfele, egy gazdasági társaság; az alapul fekvő jogvita alapja a következő tényállás volt. A Budaörsi Polgármesteri Hivatal Adóiroda mint elsőfokú adóhatóság a 2010–2013. adóévekre vonatkozóan helyi iparüzési adó adónemre kiterjedő, bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett az indítványozónál. Az ezen ellenőrzés eredményeként meghozott, 1 840 500 Ft mértékű, adóhiánynak minősülő adókülönbözetet, valamint 552 150 Ft adóbírságot és 401 810 Ft késedelmi pótlékot megállapító elsőfokú, XVIII/88.38-3/2016. számú határozatot helybenhagyó másodfokú, a Pest Megyei Kormányhivatal által PE/040/2802-3/2016. számon meghozott határozattal szemben előterjesztett bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 42.K.27.569/2017/13. számú ítéletével elutasította.
- [3] Az első- és a másodfokú adóhatóság szerint a Htv. 52. § 32. pontja értelmében – figyelemmel az ellenőrzött időszak során hatályos, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény, valamint az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény rendelkezéseire – a helyi iparüzési adó esetében a későbbi indítványozó által az adóbevallásában feltüntetett összegek az iparüzési adó alapját csökkentő tételként (mint közvetített szolgáltatások, illetve alvállalkozói teljesítések) akkor számolhatók el, ha az ezen közvetített szolgáltatásokról szóló megbízási szerződések, illetve az alvállalkozói szerződések a felek között írásban jönnek létre. Az e-mailes üzenetváltások önmagukban nem minősülnek írásban kötött szerződéseknek, csak akkor, ha azok fokozott biztonságú elektronikus aláírással vannak ellátva. Mindezek miatt az adózó az általa befizetendő helyi iparüzési adó alapjából ezen tételeket jogszerűtlenül vonta le, mivel ilyen elektronikus aláírással a levonás alapjául szolgáló kötelek nem rendelkeztek.
- [4] A másodfokú adóhatósági határozat jogszerűségét – az adózó mint felperes kérelmére – felülvizsgáló közigazgatási és munkaügyi bíróság első fokon jogerős határozatában a sérelmezett másodfokú hatósági határozatot helybenhagyta. Indokolásában kifejtette, hogy az adóhatóság a határozatát anyagi és eljárási jogszabálysértés nélkül, a jogszabályokat helyesen értelmezve és alkalmazva hozta meg. Utalt arra is, hogy az adóhatóság az e-mailes üzenetváltások alakszerűségét adójogi szempontból, az adólevonási jog gyakorolhatóságának jogszerűségére tekintettel értelmezte, mely független e kötelek érvényességének polgári jogi megítélésétől. Mivel a felperest mint adózót terhelte annak bizonyítása, hogy őt az adólevonási jog mint adókedvezmény megilleti, ezt azonban – adójogi szempontból érvényes, a hatályos jogszabályok előírásainak megfelelő írásbeli szerződésekkel – bizonyítani nem tudta, így az adóhatósági határozat jogszerű volt.
- [5] 3. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, melyben kérte a Htv. 52. § 32. pontja alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, mivel véleménye szerint

a támadott jogszabályi rendelkezés ellentétes az Alaptörvény M) cikk (1) és (2) bekezdéseivel, XII. cikk (1) és (2) bekezdésével, valamint 28. cikkével. Arra hivatkozott, hogy a fokozott biztonságú aláírás Htv. általi megkövetelése „olyan többletkövetelményt támaszt a hazánktól eltérő szabályozásokhoz képest, ami jelentős joghatárnyként jelentkezik a Magyarországon tevékenykedő hazai és külföldi vállalkozások számára, a mindennapi üzleti életben életszerűtlen, elvárhatatlan, bizonyos esetekben (külföldi szerződött partner) kivitelezhetetlen”, illetve hogy a szerződések kötésének általánosan alkalmazott módszere az interneten, illetve e-mailben való, a Htv.-ben előírt formai kötöttségektől mentes szerződéskötés.

- [6] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az 56. § (2) bekezdése értelmében a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 27. §-a szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. §-ok szerinti feltételeket. E vizsgálat alapján az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálásra alkalmatlan, ennek alapján nem fogadható be.
- [7] Az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése értelmében „[m]indaddig, amíg az államadósság a teljes hazai össztermék felét meghaladja, az Alkotmánybíróság a 24. cikk (2) bekezdés *b)–e)* pontjában foglalt hatáskörében a központi költségvetésről, a központi költségvetés végrehajtásáról, a központi adónemekről, az illetékekről és járulékokról, a vámokról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló törvények Alaptörvénnyel való összhangját kizárólag az élethez és az emberi méltósághoz való joggal, a személyes adatok védelméhez való joggal, a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához való joggal vagy a magyar állampolgársághoz kapcsolódó jogokkal összefüggésben vizsgálhatja felül, és ezek sérelme miatt semmisítheti meg. Az Alkotmánybíróság az e tárgykörbe tartozó törvényeket is korlátozás nélkül jogosult megsemmisíteni, ha a törvény megalkotására és kihirdetésére vonatkozó, az Alaptörvényben foglalt eljárási követelmények nem teljesültek.” A támadott törvényi rendelkezés a helyi adók központi feltételeiről szóló törvény, a Htv. része, az Alkotmánybíróság pedig az indítvány alapján ezt az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *c)* pontja szerinti hatáskörében kellene, hogy vizsgálja. Erre a tartami vizsgálatra azonban csak az élethez és az emberi méltósághoz való joggal, a személyes adatok védelméhez való joggal, a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához való joggal vagy a magyar állampolgársághoz kapcsolódó jogokkal összefüggésben kerülhet sor, az indítványozó által hivatkozott alapjogokkal és egyéb alaptörvényi rendelkezésekkel kapcsolatban nem.
- [8] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság a Hvt. 52. § 32. pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2019. május 7.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/90/2019.

• • •